

Ne menj a fára, nem esel le

A Ferenczy-kávéház nymphái nagyon ragadós kezűek. Már többeket hallottunk panaszkodni, kiktől a nevezett helyiségben egyet-mást elloptak. Tegnapelőtt este Mohr Imre Hatvani utcai kereskedésben alkalmazott S-s J. segéd tért be oda. Később járván az idő, kissé elszenderült. Mire fölérte, 40 forint-os óráját valamelyik nympa kilopta a zsebéből.

(Kelet Népe, 1875. július 27.)

A becsületért

BALI MIHÁLY¹

Razzia

Vidám, bortól hangos mulató kompánia került be úgy a hajnali órákban valamelyik külvárosi mulatóházba. Olyan házba, amelyet a krizanthémumok hazájában Joshivárának neveznek. Ahol a szegény éjjeli hercegnők és grófnők pénzért árulják az olcsó, lélekhijas szerelmet.

A szalonban már álmos volt egy kicsit az élet. Itt is, ott is bóbiskolt egy-egy cifraruhás dáma, egy-kettő még ott keringett nagy álmosan és lankadtan a szoba közepén s a vak zongorista csendes odaadással huzta a lábuk alá a valcert és a bosztont.

A vidám társaság egy kis életet öntött az elernyedte, savanyú szagú hangulatba. A lányok egy kicsit felfrissültek, néhány dalba kezdett, a többi pedig elhelyezkedett a jókedvű, fiatal emberek nyakába, ölébe, már úgy,

¹ Nem tudni, vajon a szerző azonos-e a korban közismert hivatalos állami ítéletvégrehajtóval, Bali Mihállyal, aki a boszniai okkupációban szerzett tapasztalatai alapján 1885-ben kapta meg a hóhéri posztot.